

[Estrup]

Det er nogle af de problemer, vi skal have løst, og jeg synes, vi må gøre det i lyset af, at sektorforskningssiden er blevet af stigende betydning. Vi ved alle sammen, at det er halvdelen af de statslige midler, der anvendes på sektorforskningen.

Det, der vel er det mest vigtige i den sammenhæng, er, at det er centrale områder og problemstillinger, vi har placeret på sektorforskningsinstitutionerne. Det er områder som miljø, arbejdspladssituationer, boligproblemer, mere intrikate lovgivningsproblemer, karensdage og andre ting, alt sammen noget, som man kan sige er akutte forskningsproblemer med meget stor offentlig og aktuel interesse. Derfor er der selvfølgelig tale om et område i betydelig vækst og med offentlighedens øjne i høj grad hvilende på sig.

Det synes jeg vi skal prøve på at tage højde for i arbejdet for at gøre sektorforskningen fuldstændig ligeberettiget med den øvrige forskning. Dermed tænker jeg først og fremmest på, at vi skal sikre, at sektorforskningen har den høje kvalitet, som er nødvendig for at løfte de opgaver, der lægges på den. Det er det første og vigtigste krav.

Dernæst er det vigtigt, at der er tillid til, at sektorforskningens resultater bliver vurderet, og at de som alle andre forskningsresultater kan debatteres offentligt. Det er nødvendigt for tilliden til sektorforskningen. Det er også nødvendigt, at der er en styring på området, men at den ikke går længere, end at der stadig væk er frihed til at vælge forskningsopgaver, og at der bliver en rimelig vægtning af ansvar og beføjelser, sådan at sektorforskningen kan trives frit.

Dette fører frem til at stille nogle krav til standardisering og opstramning på sektorforskningens område. Det er bl.a. et spørgsmål om at sikre, at ansættelser sker på basis af forskningskvalifikationer, at der i bedømmelsesudvalgene er fagligt kvalificerede medlemmer, og at man får en øget mobilitet imellem sektorforskningsinstitutioner og andre forskningsinstitutioner, sådan at der bliver udveksling af personale, noget, som undervisningsministeren også nævnte.

Der er dernæst et krav om, at bestyrelserne skal være forskningskvalificerede, at de skal være i stand til at bedømme den forskning, der foregår, og at de på den baggrund skal kunne handle i selvstændighed og uden

at have styrelser og andre rekvirenter til hele tiden at blande sig i de ting, der besluttes.

Som det tredje skal vi sikre, at bevillingerne er af en sådan størrelse og placeret på en sådan måde, at de kan sikre, at der foregår en uafhængig og kvalificeret forskning, og at der bliver mulighed for at tage opgaver op, og sidst, men ikke mindst, at der er en vis konkurrence i relation til, at sektorforskningsinstitutionerne skal vise sig kvalificerede og kompetente til de opgaver, man ønsker at de skal tage op.

Jeg vil også godt pege på, at der skal være frihed til at publicere og til at deltage i debatten om egne resultater. Det er et helt nødvendigt krav.

Fru Jytte Hilden rejste på et tidligere tidspunkt af debatten spørgsmålet om, hvad der lå i dette med ansættelsesprocedurer, som skulle sikre forskningskvaliteten, og at vi fik de rigtige ansættelser. Jeg var meget enig i det, der blev sagt dengang, nemlig at vi ikke skal kopiere fuldstændig det, vi kender fra universiteter og højere læreanstalter, at vi tværtimod skal sikre, at bureaukratiet forsvinder på dette område, men at vi fastholder det faglige kvalifikationsniveau. Det er det, der drejer sig om. Og hvis vi kan få det til at fungere på sektorforskningsinstitutionerne, er der måske en mulighed for, at vi også kan forenkle ansættelsesprocedurerne på læreanstalter og universiteter. Det er der faktisk et behov for.

Til slut skal jeg blot sige, at vi jo er medforlagsstillere til dagsordenen og derfor følger, at det er en konstruktiv dagsorden, som peger på nogle af de opgaver, der skal løses, helt i tråd med, hvad undervisningsministeren har gjort.

Jeg synes ikke, at man, fordi der er et enigt Folketing bag en sådan dagsorden, har fået en tandløs dagsorden, tværtimod. Jeg tror, at dette er en dagsorden, som i høj grad er operativ og vil betyde bedre forhold og sikring af kvaliteten i sektorforskningen.

Bente Juncker (CD):

De spørgsmål, der stilles i forespørgslen, drejer sig om en både vigtig og kompliceret del af forskningen, idet sektorforskningen tjener flere interesser. Der ligger et dilemma i at finde en balance, hvor de særlige opgaver i forbindelse med det enkelte ministeriums